

Yüzleşme

– Mustafa Kara · 11 Mart 2014

Beynimi parçalara ayırdım
Her parçadan ayrı ayrı akıl odaları yaptım
Farklı düş/ünce/ler kaplar her birini
Yarım kalıyor düş/ünce/lerim
Korkarım tamamlamaktan...
Kırıp dökmek, yakıp yıkmak her şeyi yok etmek istiyorum
İstedğim hiç bir şey yerli yerinde gitmiyor
İnsanlar riyakâr olmuş,
Aynaya bakıp
Kabullenmiyorlar hiçbir şeyi
Kurmuşlar kendilerine ait küçücük bir dünya
Kendi yörüngelerinde neden dönüp dururlar bilmiyorum...
Düşünüyorum da, sanki benim sevenlerimde sevgi eksilmiş
Kim bilir belki de onların hayatlarından ben eksildim.
İşte buna isyan etmek istesem de edemiyorum
Allahım biliyor.
Ben de biliyorum her şeyin bir bedeli, bir nedeni var
Yok, olup gitmedim, katılmadım o yok olanlar kervanına
Boş dünyanın içinde ki boş insanlardan olmadım...
Tek dostum, her nefeste seni içime çektğim,
Sigaramın dumanını rüzgâra üflerken,
Olumsuz düşüncelerim de uçar gider bir anda uzaklaşır benden
İşte bu yazdıklarım sadece bir miktarı geriye kalanlardan...
Yılmadım hiç! Hep çalıştım, mücadele ettim karınca misali
Gün olur gözbebeklerimden bir yıldız kayar
El sallayan yıldızlara düş/ünce/lerimi yüklerim
Geriye ne kaldıysa gördüklerimden...
Gerçekleşmesi zor tüm hayallerimin
Çünkü çok farklı düş/ünce/lerim var
Bendekiler sizlerden farklı
Benim ne yaşadığımı bilemezsiniz!
Öyle ya, nereden bileceksiniz?
Benden farklı bir ben var içimde
Her gün beynimi karıştırır,
İşte bu yüzden her geçen gün

Aynaya daha çok bakar

Kendimle yüzleştikçe yüzleşirim...

//"Birinin kendisiyle yüzleşmesi ciddi tehlikeler barındıran bir oyundur. Kutsal bir dans. Kendimizle karşı karşıya geldiğimizde, iki tanrısal enerji, çarpışan iki evrenizdir. Yüzleşmede gerektiği kadar saygı yoksa bir evren ötekini yok eder."Paulo Coelho//

Mustafa KARAAHMETOĞLU

09.03.2014